

ಮಾಡಿದ ಹಿರಿಮೆ ತನ್ನದೆಂದು ಬೋಗಳಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಏನೇ ಇರಲಿ, ನಮೂರ ಯುವಕರಿಗೆ ಜುಟ್ಟಿನ ಬಡಲಾಗಿ ಕುಪ್ಪ ಘ್ಯಾಶನೋನ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಿದ ಗುಂಡ, ಸಿನಿಮಾ ನಟರ ಸ್ಟ್ರೆಲನ್ನು ಕಲೆಹಿಕೊಂಡ ಕುಂತಿ ಹರಿಕಾರ!

ತಮ್ಮ ಗುಂಡನ ನಂತರ ಅವರ ವಂಶಾರ್ಥಿ ಯಾರೂ ನಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಕುಲಕಸುಭನ್ನು ಮಂದುವರಸಲಿಲ್ಲ, ಗುಂಡನ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಾರ್, ನೈಟ್ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿ, ಕ್ರೀಮ್‌ಬಾರ್, ನೈಟ್ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳ ಒಂದರೂ ಆಗಿ ಮನೆ ಸೈಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕ್ರೀಮ್‌ತರಾಗಿ ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಉರಿನಲ್ಲೀಗ ಬೇರೆ ಉರಿಂದ ಬಂದ ವೆಂಕಟೇಶ, “ಘ್ಯಾಶನ್ ಹೇರೋಕಟ್ಟಿಂಗ್ ಸಲುನ್” ತೆರೆದು, ಮನೆ ಮನುಗೂ ಹೋಗುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳಿದ್ದುನೇ. ಹಾಗಾಗಿ ನಮೂರಿನವರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಾಖೆಗೆ ಹೋಗಲೇ ಬೇಕಾದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಅಲ್ಲದೇ ಕಟ್ಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿಸಲು ಅವನ ಬಳಿ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದ್ದುತ್ತ ಮೇಲೆ ಅವನ ಕಟ್ಟಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದು. ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಂಗ್, ಶೇವಿಂಗ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲುವರು ಮಂಗಡವಾಗಿ ಹಣ ಪಾವತಿಸಲೇಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಕಟ್ಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿಸಿ ನಾಲ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಕಡ ಹೇಳಿ ಮರಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಂದಿಗೆ ಎದುರಾಗಿರುವುದು ಆಡಲಾಗದ, ಅನುಭವಿಸಲಾಗದ ಎಡವಟ್ಟಿನ ಸ್ನಾವೇಶ!

ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹಾಗೂ ಉದರ ನಿಮಿತ್ತ ಕ್ಷಾಗಿ ಉರು ತೋರು ಉಡುಪಿ, ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರಿನತ್ತ ವಲಸೆ ಹೋದ ನಾನು, ಅಲ್ಲಿನ ಕಟ್ಟಿಂಗ್ ಶಾಪ್‌ಗಳಲ್ಲಿ “ಕನಾರ್ಟೆಕ ಸವಿತಾ ಸಮಾಜ” ತಲೆಬರಹದ ಶ್ರೀಟೆಂಡ್ ರಟ್ಟಿನ ಬೋರ್ಡ್ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಪಡೆಯಲು, ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಗಮನ ಸೇಳಿಯಲು ಸವಿತಾ ಸಮಾಜದವರು ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಂಘಟಿತರಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡ ಒಕ್ಕೂಟವದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಂಗ್, ಶೇವಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದು. ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಿ ಪರಿಷ್ಕರಣೆಗೊಂಡು ಪ್ರದರ್ಶಿತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಶ್ರೀಟೆಂಡ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬಢಲಾಗದೇ, ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಒಕ್ಕೂಟಯಿಂದರೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ ವೀರೇವ ಸೂಚನೆ: “ದಯವಿಟ್ಟು ಗಮನಿಸಿ: ಇಲ್ಲಿ ಬಗಲ ಕೂಡಲನ್ನು ತೇಗೆಯಲಾಗುವದಿಲ್ಲ.”

ಕಾಗಿಗ ಯಾವ ಕಟ್ಟಿಂಗ್ ಶಾಪ್‌ನಲ್ಲೂ ಸವಿತಾ ಸಮಾಜದ ಬೋರ್ಡ್ ಪ್ರದರ್ಶಿತವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅಪ್ಪೇಲ್‌ಲ್ಲ, ಶಾಪ್‌ಗಳೂ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ದರಪಟ್ಟಿ ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ.

ಸಾಲದೆಂಬಂತೆ ಮಹಿಳೆಯರೂ “ಲೇಡಿಸ್ ಬ್ಯಾಟ್‌ಪಾಲ್‌ರ್” ತೆರೆದು ಹಲವು ಬಗೆ ಕೇಶಶ್ರಾಂಗಾರ ಎನ್ನಾಸದಲ್ಲಿ ತೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವೆಡೆ ಮಹಿಳೆಯರೇ ಗಂಡಸರ ಹಾಗೂ ಹಂಗಸರ ಕೇಶಶ್ರಾಂಗಾರ ಸಲೂನ್ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಅರ್ಯನ ಕಟ್ಟಿಂಗ್ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ನಾನೂ ಕಟ್ಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, “ಮೂವರ ಕಟ್ಟಿಂಗ್, ಎಷ್ಟು?” ಕೇಲಿದೆ.

“ಪ್ರೇರೋಫಿಸ್...” ಎಂದ ಮೇಲ್ಮೈಚಾರಕ.

“ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ಒಂದೇ ರೇಟ್‌?”

“ಹೊದು, ಎಲ್ಲಿರಿಗೂ ಒಂದೇ. ಫಿಫ್‌ಡ್ರೋ ರೇಟ್‌.”

ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದಾಕೆ ತೆತ್ತು ಕ್ರೂರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನನಗೆ, ಆರುವ್ರೋ, ಅರ್ಯರ ರೇಟ್‌ಬು ಬಹಳ ದುಬಾರಿ ಎನಿಸಿ, “ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬ್ಬಾ...” ಎಂದೆ.

“ಬಿಲ್‌ಕುಲ್ ನಹಿ ಸಾಬ್... ನಮ್ಮೆ ಗಿಟ್ಟಿಂದಿಲ್ಲ...” ಎಂದು ಪಾಪ್ ದೇಕೊರೇಷನ್,